

[Arbejdsministeren]

helt åbenbare, klare, lovforpligtende tilfælde hellere at gå rettens vej, indsende klager og anker, end at betale det, enhver kan se man skal betale – fordi man finder det urimeligt, at man skal betale det. Ja men lad os nu forestille os, at alle skatteydere i dette land, fordi de føler, at det er uretfærdigt, at de skal betale skat, indsender klage over deres skatteansættelse, over hver eneste vurdering, der foretages fra ligningsmyndighedernes side; så bryder systemet totalt sammen. Det har jeg beklaget, og jeg har ikke hængt nogen speciel organisation eller nogen bestemt virksomhed ud i denne forbindelse. Jeg siger bare, at hvis det breder sig til andre samfundsforhold, så bryder det civiliserede samfund sammen.

Der er mange, der mener, at hvis man er utilfreds med huslejestigninger, så skal man undlade at betale husleje eller foretage lignende aktioner, men jeg deler ikke den opfattelse, at det er til fordel for samfundets funktionsdygtighed, og derfor er jeg nødt til at sige det. Jeg siger det ikke for at lægge op til nogen ny polemik med nogen, jeg har ikke hængt nogen organisation, enkeltperson eller enkeltvirksomhed ud, jeg siger bare, at det har været et problem, og hvis den mentalitet breder sig: »hellere klage end gøre din pligt«, så udsættes efter min opfattelse hele vores demokratiske system for en alvorlig belastning. Ankeregler, klagereregler er et gode, der beskytter borgerne, men det er ikke noget, der skal bruges til at lamme samfundet. Det er det, jeg har sagt. Tilsvarende kunne man jo forestille sig for A-kassemedlemmerne. Hvis de klagede i endnu større udstrækning, end de gør i dag, så ville også det system af den grund bryde sammen.

Det er det, der ligger bag; der ligger ikke noget polemisk i det. Jeg synes, folketinget har krav på at få at vide, hvad arbejdsløshedskasse efter arbejdsløshedskasse og arbejdsdirektoratet har oplyst over for os. Det er det, jeg har gjort, uden nogen form for polemisk hensigt.

Jeg vil gerne sige til hr. Kaj Poulsen, at der var et udtryk i hans tale, som jeg var lidt uenig med ham i. Han sagde, at forslaget om at gå fra 6 til 12 måneders medlemstid i en arbejdsløshedskasse, inden man opnår dagpengeret, skulle være motiveret i, at folk, der havde gennemgået et 12 måneders medlemskab, havde mere reelle hensigter end folk,

der kun har haft 6 måneders medlemskab. Det, der har været afgørende for regeringen, har været, at igennem 12 måneders medlemskab har man lidt større sikkerhed for en reel tilknytning. Dette med hensigter kan det jo være svært at vurdere. Vi har altså lagt vægt på en mere reel tilknytning.

Jeg skal sige til hr. Hans Jørgen Holm, at jeg var glad for den tone, der fra venstres side blev anlagt over for lovforslaget. Jeg er klar over, at der er dele af forslaget, venstre ikke har sympati for, men jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan prøve at nærme synspunkterne til hinanden.

Fru Grethe Fenger Møller gjorde en betragtning fra de glade 1960ere gældende, idet fru Grethe Fenger Møller sagde: der er noget i dette forslag, der er godt, og der er noget, der er skidt. Det skulle nærmest være angribeligt, at der både var forslag, der var positive, og forslag, der var negative. Ja men fru Grethe Fenger Møller, hvordan er tilværelsen i 1980ernes begyndelse? Er der ret mange af livets forhold, der er rent positive eller rent negative? Forholder det sig ikke netop sådan i den daglige tilværelse, at man bliver nødt til i situationer, hvis man vil have indflydelse og ansvar for udviklingen, at tage det sure med det søde? Man kan jo ikke spise sukker godt hele året. Man bliver også nødt til at tage et ansvar for ting, som ikke 100 pct. er i overensstemmelse med ens synspunkter. Er det ikke urimeligt at forlange af regeringen, af partierne, som ud fra hver sit udgangspunkt kommer med forskellige forslag, at de alene skal tage forslag med en bestemt tendens med i lovforslaget og så udelade dem, som måske afbalancerer og trækker i den modsatte retning? Er det smukkeste ved et politisk forlig ikke netop, at man har synspunkter, der trækker i hver sin retning, og så prøver at skabe en balance mellem de forskellige synspunkter? Jeg kan forsikre fru Grethe Fenger Møller om, at jeg da ofte har medvirket i aftaler med det konservative folkeparti, hvor det i høj grad var tilfældet, at der ud fra et konservativt synspunkt var både skidt og kanel. Det synes jeg sådan set ikke der er noget overraskende i. Jeg tror ikke, fru Grethe Fenger Møller i sin tid i folketinget vil opleve, at der er ret mange forslag, hvor der ikke er modhager knyttet til det, og jeg synes, dette afspejler tilværelsens grundvilkår.